

עין משפט
נר מצות

(ב) ותנינה יו: מגילה
יו: מנחתה יו: (ג) לקמן
דף ע"ט: (ג) לקמן דף
נ"ג ע"פיון יו: ט"ג
(ד) (פסחדרן לוח: ה) ב"ב
דף קמ"ה יו: (ב"ב דף ק"ה)
מנחתה יו: פ"ה: (ו) (ברכות
נ"ג: (ז) (ש"ס)
ותנינן יו: (ז) (ל"א ארבע
דבוריה ס"ו ו' תנאי יו:
בשנת ארבע לדרוש המלך
ס"ה דבר ה' אל וכו' (ו)
(י) (ד"ר ע"ה: (כ) (ל"א
מכ"ב ע"ה.

1. ויתן לו הכהן קדש כי לא יהיה שם לחם כי אם לחם הפנים המוקרים מלפניי' לשום לחם חם ביום הלקחה:

- שְׁמוֹ אֵלָּא אֵין
2. יְהִי מִסַּח בְּיָד
בְּרַאשׁ דְּרִיזִים יִרְעֶשׁ
בְּלִקְטָן מִן יִרְעוּ עִמֵּר
בְּמִקְוֵי אֶרֶץ
חֲתִילֵי בֵן
3. יִצְרֵר בֵּים וְחִילֵי בֵן
הַתְּהוֹת הַתְּרִיב אִמְלֵל
וְכִי רִכְכֵּל וְרִכְכֵּן
אִמְלֵל: תּוֹמֵד ז'
4. יִפֹּל פִּרְחֵי הַתֵּלָא
וְעַל ז' רִבֵּי הַתֵּלָא
נָטוּ לָהּ דְּרִיזִי בְּרִמָּה
וְהִשְׁתָּרִיב יִרְאֵה כִּבּוֹד
ז' דְּרִיזִי אִלְתֵּנִי:
יִשְׁתֵּי בֵּהּ
5. וְנָטוּ בֵּין אֶרֶץ
אֶשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ
וְעִמֵּם עַל הָאֵשׁ
וְיִקְרָא ז'
6. עַל ז' דְּרִיזִי
עַל ז' בֵּין אֶרֶץ
וְאִבְדֵּי אִמֵּי:
חֲמִי ח
7. וְתַמְלֵל י' וְאִתְּכֵל
א' חֲתֵלֵי א' חֲתֵמֵם
א' חֲתֵמֵם וְאִתְּכֵל
א' חֲתֵמֵם יִשְׁתֵּי
א' חֲתֵמֵם יִשְׁתֵּי
א' חֲתֵמֵם יִשְׁתֵּי
א' חֲתֵמֵם יִשְׁתֵּי

בס' וברובים אש ושכינה.
במדרש רבה בס' בהעלותך
נקט מטרה ולא נקט
שניה:

למדי עורה נועלת מאלה
מקן על ידי נס דהא מיהא
ניסא דלא קביע שהיה
פוסק: חמושה דברים שיש
בין מקדש ראשון למקדש
שני כו'. נציזע לזר יעקב
אתן מהלל וישראל כתוב
ועודף אחרון כבוד לראשון
באש וכרוב ועוד שלשה

או בגד או עור או שק וגו' מה שק
בגיה דלאמרינן בשיליה חגיגה (טו:) שאני
של ישראל כפירי הלצון אלמא יש פירי
קולס: דקביעי. קבועים ועומדים המיד
במקומן: רבולא כדרי. גחלה שנפלה
מן השמים בימי שלמה והיתה על
המזבח עד שזב מנשה וסילקה היתה
דומה לארץ רבנא: ויש בה ממש.
בשלהבת שלה: כי קאמרי'. דמעלה
עשן בהדיעו קאמרי' באש הדיוט שהיו

מציחין חנניה: והריני צו ופכר. חסד.
ה"א. בנבואת חגי (א) כתיבא וצבית
שי משתעי קרא: ארץ כסופה
וכרובים. כוליה חדא מילתא ושכינה
לא שרפה צו ורוע הקדוש לא היטה
בנביאים משנת ט' שמים לדרוש ואיך:
דחשון. מן הקדחת שהוא כאש ונאם
למים ואזני חפץ לאכול: דוחה אש
ממקומה להלן: דגבריאל. שירד
להילי חנניה מישאל ועזריה שזין את
הכבש מבפנים והקדח במחוך דשרוף
הוא וזקיקין לחבוט בלשמרין בערבי
ספסחידוך קמא: הושיע אלכצו.
בגנהדרין הוא בפרק אחד דיני
ממונות (דף קמ"ג) גבי כימות של
מלאכים (שם) לפינו מה אנוש
כי מתכונת: מולאי י"ט אהחרון
חג. שמאחמול נתחם גור דינס על
גשמי שנה דתקנ " בתג ינדיון על
המים: נוטה כלפי לטון. שרוע
דרומית נוטת וסירומית מרקיבין
ואין יבולין לאזרין ופוחתין ומזכרין
אותן בזול: בכל שמיים. שרוע
מעברים שקולה היא ומביאה גשמים
לפי הראי' לא הפירות מרקיבין
ותנוחא הויע מללח ואין רעב
עולם: הכל ענבים. שהוא רוח
המייבשת את הורעים בראמין
בתסכת גיטין (דף נ"ג) אפי' שופתא
בקופיעא דמרתא רפא: האי הראוי
דריש. פירות מגדלת הראוי
לשלחן: הא לן והא לבו. מורחים
יפה לארץ בכל שיחא ארץ להם מחמת
ימינה ועולם וזלצרן ישראל קשה שיחא
אמר הרים ובעטום וממנה: ליבש

12/22/2017

לְיֵשׁ וּקְשָׁה לְיִתִּים בּוֹמֵן שְׂוֹן
חֹנָמִין וְאָמַר רַב יוֹסֵף וְאִיתִימָא
יְדִידָה לֹא קְשִׁיא הָא לֵן וְהָא לְהָרִי:

תהיה עלך שבעת ימים

כָּל עֵץ הָעֵשׂוֹי לַנֶּחֱת הוּא וְכָל כָּל [עץ]
הָעֵשׂוֹי לַנֶּחֱת ^(א) אֵינוֹ מִקְבָּל טוֹמָאָה וְחוֹצֵץ
בְּכַפְתֵּי טוֹמָאָה אֲלָא מִלְּמַד שְׂמֹגְבִּיחִין אוֹתוֹ
לְעוֹלֵי גַלְלִים וְאוֹמְרִים לָהֶם רְאוּ חִיבְתְּכֶם
לְפָנֵי הַמָּקוֹם שֶׁמִּלּוֹקוֹ כְּסֻדְרוֹ שְׁנֵאמַר
לְשׁוֹם לָהֶם חוּם בְּיוֹם הַלְקָחוֹ וְתוֹ לֵיכָא
(ב) וְהֵאמַר רַב אִישְׁעִיָּא בִּשְׁעָה שְׁבִנָּה שְׁלָמָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נָטַע בּוֹ כָּל מִינֵי מִגְדִּים שֶׁל
זֶהָב וְהָיוּ מִצִּיאֵין פִּירוֹתֵיהֶן בּוֹמָנִין וְכִשְׁהֲרוּחַ
מִנְשֻׁבָּת בָּהֶן נוֹשְׂרִין שְׁנָא ^(ג) יִרְעֵשׁ כִּלְבָּנוֹן
וְכִשְׁנִכְסֹנֹס נִכְרִים לְהִיכַל יֵשׁ שְׁנֵאמַר
פִּירוֹחַ לְבָנוֹן אֹמֵלֵל וְעֵתִיר הַקֶּבֶ"ה לְהַחֲרוֹץ
שְׁנֵאמַר ^(ד) פִּירוֹחַ תִּפְרַח וְתִגַּל אֶף גִּילָת וְרִנָּה

מסכת חגיגה (דף כ"ו) פירש
הרא"ה מלפניו והב' היה ומוסיף ממנו
המסכת כלים (פ"א ח' משנה ג') דבר
הפיו אוליין ומשי שאלו דרמנה
קרייה ע"ד דמשי (ויקרא כ"ב) המזבח
עץ שלם אמות ועד' וכו' ומשי וידבר
אלו זה השלחן:
ואורים ותרומם אורים ותומים
היו ששים גלים כן היה
בסוף גדול מחובר בראש אלף לא היו
משינין לשלחן זה:

כבוד הלבנון נתן לה נסי
ארון וברוכים נמי נסי דקב
עשן במערכה והתניא חמש
בארי וברה כחמה ויש בה
כי קא אמרינן ברהדיוט דת
אע"פ שאש יורדת מן הש
והתניא א"ר חנינא סגן הכ
רב במקדש ראשון כאן
באן שמואל בר איניא מאי
מאי שנת דמחורא ה"א אלו
שני ואלו הן ארון הכפורת
ותומים אמרי אין מיהוה הו
אוכלת ואינה שותה ויש ש
אוכלת לחין כיבשין ויש א
אוכלת ואינה שותה הא ידי
דאלהו דכתיב ואת המים
דמערכה י' אש דוחה א'
דאמר רב ה'הווינן ארנו

כלי עץ העשוי לנחת
הוא. שאין מנגיטין אותו
אין דומיא דשק (מחנות)
כלי עץ העשוי
לנחת. נקומא אחד אינו
מקבל טומאה. דליהשק
אין עץ נשקט לנחת טומאה.
ורכזי וכל כלי עץ או כגד
או עור או שק, מה שק
היטלטל אף כלי עץ
היטלטל. כל דבר המקבל
הטומאה אינו חוזק בנתי
טומאה (מגילה כ"ב)

אבל כל כלי עץ העשוי
לנחם כלומר שחשים
עליו רב, והנהיה עליו
לעשוי לנחם דאז. ומפיקין
שלחן מנביהין אותו
לעלוי הפנים ומפיקין אותו
לעלוי הגלים. ואמרינן ניס
קביעי על השכיב, לאמפיק
איון וכרובים ומקרים
ולחם הפנים והבלעילין.
ושמא ששלה הפסולין
במקומן מגוין שלשה
משנתנו אחד שכריו
במאזז וזו עשרה ניס
שנעשר במקדש שנתה.

הדרזן עלד שבעת ימים

ושמיא אש של מערכה, וכן לא נצחה הרוח את עמוד העשן, דרשניקין להו במקום נסם שבידשלים. וכן יאכל שהיה
המשה עניו כן כלל. ואקשינן ויהי עשן המערכה, והנהיגו יד דברים נאמרו אצל המערכה, וברצא איהו וברצ
ימחור, ויש שכתבה של אש, ומוכחין אצל כבישם, ואיתי משיל עשן, ורזניקין דאש של הרוח לא עז מעלה שש
והיה ותנומי נמי הרוח כבד אש, א"ש עשן שדא מן השמים עומד להביא מן ההריות. במקדש ראשון היה כרצא כרצא
ומקדשו יש ככלל אר מפתיע, לפיכך היה עורכין של צעם למערכה, שבהרשין עליו היה עורכין אלא יש גזירין לקיים
המצוה, ואקשינן וכו' הלא היה צריך מזהו עשן המערכה, ואנשי דר' יצחק בן אבדימי מנאי, א"ש האחרין של
היה צופין בעשן המערכה ונטה לטל מן וכו', וספרקין לא ומה דקמי' מושב מים וכו' שבידשלים, אלא אבידורי
נבאר כל עשן לא היה מבידד, חמשה דברים היה חסר המקדש האחרון ואלו הן, ארון כפרת וכו' ואש ושכינה, הרוח
והשמיא שהיא הנבואה והמונים, ואנשי א"ש שהיה ברצוה ככלל לא היה מפתיע, תרי שן אשון, הן, ש"א שן
יאליהו, אשכלה כרצא ושתת המים, נאשאר את המים בתכלה לחכא, אשן מבידד חסר, חסר כבישם וכו' ואשן המערכה
למנוי תורה שש כבא בראש האדם מן אשוי ב' תורתי וסודין, שיש הפערות נטו שלפי המזרח כבא מחסין למלך
יש התקדש בעצמן בראש המים לשעול לטוב, וקשה ליתר ששחשוקין, (א) כי המנונה דבר המזרח חסין לנחת וקשה
והן לא להו, מ' לפני ארץ ישראל שוי צופין לעשן המערכה, וכשנטה למזרח היה הכל שמימי, ב' היה דרחתו של
להו ששן כרצא מזהו וכו' מערכה

(א) נראה דחקר ונ"ל רוח דרוחיות יפה ליתים בזמן שהן חושטין כי המטרה יכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones